hodie de tam lōga captiuitate erepti ſunt. Si frater tuus multo tem
pore fuiſſet in captiuitate certe de eius liberatōne multū gaudēs ⁊ li
beratori grās ageres. Exulta ergo hodie de humani generis redem
ptōne ⁊ deo grās age. Nota ꝙ prēs ſancti hodie liberati ſunt de lim
bo ſicut filij iſrael de egipto. Jdō hec eſt dies leticie in cuꝰ ſignū canti
cū leticie. ſ. alleluya. ħ tpe in eccleſia maxime frequētatur. Quarto
dico ꝙ ſpes eťne vite noƀ preparať. i. pe. i. Bn̄dictus deꝰ ⁊ pater do
mini nr̄i ieſu chriſti q̄ ſm magnā miam ſuā regenerauit nos in ſpē
viuā ꝑ reſurrectōnē ieſu xp̄i ex mortuis Spes vite eťne noƀ facta ē
cū nr̄is meritis ad mortez generati eſſemꝰ ſua mia regenerauit nos
ad vitā. Sic dilexit vitā noſtrā vt ꝓ hac filium ſuū morti exponeret.
⁊ morte ꝑ reſurrectōnē deſtructa ſpem nobis. exēplū qꝫ reſurgendi
oſtenderet. Exulta hodie qꝛ magna ſpes de eterno gaudio tibi facta
eſt. Sic ei hodie xp̄s reſurrexit. ⁊ poſtea i celū aſcēdit ſic tu dēs ꝑ xp̄i
adiutoriū in die nouiſſimo letāter reſurgē. ⁊ ad eťnā vitā in qua nū
qꝫ morieris ꝑuenire. yſa. lxi. Gaudēs gaudebo in dn̄o ⁊ exultabit a
nima mea in deo meo. qꝛ induit me veſtimēto ſalutis ⁊ idumento
leticie circūdedit me. Tūc impleť id Apo. xxi. Abſterget deus oēm
lacrimā ab oculis eorū. ⁊ mors vltra nō erit neqꝫ luc. neqꝫ cla. neqꝫ
do. erit vltra que pria abierūt. Rogemus. ⁊c̄.

Feria ſcda poſt paſcha. Sermo.

ET coegerūt illū dicētes mane nobcū dn̄e qm̄ aduesꝑaſcit ⁊
iclīata eſt iā dies luc. vltio. Heri xp̄s dignatꝰ ē ad nos vēi
re qn̄ corpꝰ xp̄i ꝑcepimꝰ mō dēmꝰ eū inuitare vt dignetur
apud nos manē. modicū eſt ꝙ venit ad nos niſi etiā maneat apud
nos. eo ꝙ multi ꝑ totā q̄dragesimā xp̄m ꝑ deuotas orōnes inuita
uerūt ad q̄s xp̄s heri venit q̄ nec ꝑ vnā noctē ſecū ꝑmanere ꝑmiſe
rūt ꝫ heu ꝑ pcc̄m eadē die de cordis hoſpitō eiecerūt. hoc mō tu nō
debes facere ꝫ eum q̄ venit ad te inuita vt tecum maneat. O hoſpes
amantiſſime ieſu chriſte mane nobiſcum ad noſtrum auxilium ⁊ re
fugium. Heri veniſti ad noſtri cordis hoſpiciū. mane inquā qm̄ ad
ueſpaſcit. i. deuotōis calor ⁊ lux bone ꝯuerſatōnis tenebreſcit. ⁊ niſi
mānſeris nox mōrlis culpe futura ē. dies eni ſe iam inclinauit. quia
vita nr̄a ad mortis occaſum ꝓꝑeāt. exēplo diſcipulorꝫ de quibus dī
hic. Et coegerunt illum dicentes mane nobiſcum domine ⁊c̄. Jn
quibus verbis diſcipuli commendantur a tribus. Primo ex eo

ꝙ eum amicabiľr īuitauerit ibi ⁊ coegerūt illū. ſicut amicꝰ ſolet tra/
here amicū. Scđo ex eo ꝙ liberaliť ibi mane nobiſcum. Tertio ex
eo ꝙ rōnabiľr ibi quoniam adueſpaſcit. Nota ꝙ q̄tuor ſūt tibi neceſ
ſaria ad hoc ꝙ xp̄s tecū maneat ꝑmo dēs eū deuote inuitare. ſcđo
cordis hoſpicium preparare. tertō mādata eiꝰ obſeruare. quarto ī
eius dilectōne ꝑſeuerare. Primo dēs eum deuote īuitare. luce. xix.
dr̄ de zacheo. Querebat videre ieſum quis eſſ ⁊ nō po. ꝓ turb. quia
ſtatu. pu. erat ⁊ pre. aſ. in ar. ſic. vt videret illum ⁊ iō meruit audire
zachee feſtinās deſ. qꝛ ho. in. do. tua opoꝛꝫ me manē. q. d. Deuotio
nem tuā audiui qꝛ me inuitaſti ⁊ videre deſideraſti. ⁊ hoc cogit me
ad manendū tecum. Oſi es puſillus in ꝟtutibus ſi turba. i. tumultꝰ
huius ſeculi a chꝛiſto te retrahit precurre vanitates huiꝰ ſeculi con
temnēdo. aſcende in arboꝛē crucis paſſionē chꝛiſti ī mente reuoluē/
do ⁊ dicetur tibi a chꝛiſto deſcende. i. in humilitate mane quia ho/
die in domo tua opoꝛtet me manere. O mira res ꝙ creatoꝛ a crea
tura cogiť deꝰ ab hoīe. ſi ē bonus hō poteſt deū cogē ꝑ deuotā oꝛa
tōnem vn̄ dicitur h̄ ⁊ coegerunt euꝫ. ſi eſt pccōꝛ poteſt eum cogere
ꝑ veram contritōnem. iō ad zacheum dixit chꝛiſtus. opoꝛꝫ me ma
nere hoc mō coegit eū latro in cruce vt ei omnia peccata dimitteret
⁊ ei cui paulo an̄ debebať pena inferni. ꝓmittiť amenitas paradiſi
Amē inq̄t dico tibi qꝛ hodie mecū ēis ī paradiſo. Cōſidera h̄ miraꝫ
quā chꝛiſtꝰ illi oſ̄dit q̄ verā agūt pniaꝫ n̄ im ꝓperabat ſibi pccā nō
ꝯminabať ſibi penā nō dixit. tm̄ pccaſti ꝙ dānaberis eťnaľr in in/
ferno vľ ſaltē ēis ī purgatoꝛio uſqꝫ ī diē nouiſſimuꝫ. ꝫ ait hodie eris
mecū in ꝑadiſo. hodie oſ̄dā tibi facieꝫ meā h̄ mō eť coegit eū maria
magdalena q̄ tm̄ ꝓ pccīs ſuis fleuit ꝙ lacrimis xp̄i pedes rigauit ꝓ
pter qđ audire meruit. fides tua te ſaluā fecť vade ī pace. Ecce latro
coegit chꝛiſtū ꝑ ꝟba maria magdalena ꝑ lacrīas ⁊ fletum. zacheꝰ
ꝑ ſolū affectū ſi nō hēs copiā ꝯfitēdi vt latro ſatiſfaciendi vt maria
magdalena habe ſaltē bonū ꝓpoſitū vt zacheꝰ ⁊ īuenies grām. Eze.
xviij. In q̄cūqꝫ hoꝛa pccōꝛ ige. oīm iniq̄. ſua n̄ re. am. ſcđo dēs coꝛđ
hoſpiciū prepaē. iſtđ figuratū ē. ꝗ. R. iiij. vbi legiť ꝙ q̄dā deuō mu/
lier dixit viro ſuo de helyſeo faciamꝰ ei cēaculū pūū ⁊ ponamꝰ ī eo
lectulū ⁊ mēſā ⁊ ſellā ⁊ candelabꝛum. vt cum venerit ad nos maneat
ibi ꝑ helyſeum accipiť chꝛiſtꝰ. helyſeꝰ aūt inťpretať deus meꝰ ſalua
toꝛ ⁊ đ xp̄o dr̄. luce. xix. Venit ei filiꝰ hoīs q̄rē ⁊ ſaluū facere ꝙ peri/

erat. deuota mulier ē deuota aīa que deſiderat vt xp̄us apud eā ma
neat hec aīa debet xp̄o facere cenaculū ꝑuū. id eſt coꝛ humile prepa
rare . in quo xp̄s libent̄ requieſcit. ꝓpter quod humillimam int̄ oēs
mulieres elegit in mr̄em vt in eꝰ vtero requieſceret. Audi q̄ꝫ humil
fuit. cū angelus ei magna nūciauit. ſ. ꝙ futura eſſet mat̄ dei. et hoc
nō eleuabat̄ ꝫ humiliabatur dicēs. Ecce ancilla dn̄i ꝛc̄. cū hec vba
tam humilia dixiſſet. ↄcepit xp̄m dei filiū quē poꝛtauit in vtero no
uem mēſibus. Eccle. xxiiij. Qui creauit me req̄. in tab̄. mō. In h̄ ce
naculo dēnt eſſe quatuoꝛ. Primū eſt lcū̄s deuotōnis. Can. i. lcū̄s nr̄
floridus. i. floribus oꝛnatꝰ. tūc floribꝰ oꝛnat̄ qn̄ coꝛ deuotum bō op
ra ꝓducit. hunc lectulū oēs ↄponere de lignis ſancte crucis ↄnectē
cū clauis ferreis q̄bus ↄfixi fuerūt manus ⁊ pedes xp̄i in paſſione.
fenum qd̄ habuit xp̄s in preſepio impone ſupp̄ ſe ceruical qd̄ habu t
xp̄us ad caput cū doꝛmiret ī naui fac tegumētuꝫ de vilibꝰ pannis q̄
bus īuolutꝰ fuit xp̄s in īfancia ⁊ ſic habebis ea q̄ neceſſaria ſunt ti
bi ꝑ lectulo deuotōnis . quia ſi bn̄ vis diſcutē q̄d xp̄s ꝑ te ſuſtinu
ēit vtiqꝫ inflammabēis ꝑ deuotōnem. Scd̄ꝫ eſt menſa. i. recognitō
liberalitatis xp̄i. ps̄. paſti in conſpectu meo mēſam ꝛc̄. de hac mēſa
potes tollere multa fercula vt cogites ꝙ dominꝰ pro te fecēit. quia
oēs creaturas coꝛꝑales ꝓpter te fecit. aīam ⁊ coꝛpus intellectum ⁊
quiqꝫ ſenſus tibi ↄtulit. ꝓpter te homo factꝰ eſt regnū celoꝝum tibi
ꝓmiſit. ps̄. benedic aīa mea do. ⁊ noli. obliu. oēs retribu. eiꝰ Terciū
eſt ſella. i. ſedes q̄etis . vt. ſ. habeas coꝛ quietū. tren̄. 3. Sedebit ſoli
tarius ⁊ tacebit. ſolitariꝰ eſt q̄ ſocietatē carnalem declinat iſte ſedet
qui nō ab occupatōnibꝰ mūdi huiꝰ quieſcit. tūc vero tacꝫ qn̄ aduer
ſa hꝰ mūdi pacient̄ ſuffert. Quartum eſt cādelabrū zach. iiij. vidi ⁊
ecce cādelabrū totū aureum ⁊ lāpas eiꝰ ſuꝑ caput ipſius. candela
brum aureū eſt bona volūtas. lampas ſuꝑ candelabrum ē. ardens
caritas . ſi vis ꝙ xp̄s tecū maneat habe bonam volūtatem ad oīa
oꝑa bona ⁊ quicquid facis totū fac ex pura caritate ſic patet ſcd̄m
pꝛīcipale. Tertio dēs mādata eiꝰ obſeruare. Jo. xiiij. ſi q̄s diligit me
ſmonē meum ſuabit ⁊ pat̄ me. di. eū ⁊ ad eum. ve. ⁊ man. apd̄ eū
faciemꝰ Mādatū dei eſt vt deū ⁊ ꝓximū diligas . vt nulli noceas vt
a pcc̄is abſtineas ⁊ q̄cq̄d tibi fieri volueris alteri facias . ⁊ q̄cq̄d ti
bi fieri nolueris altēi ne fecēis hec mādata ſuā ⁊ xp̄s māſionē apd̄
te faciet ⁊ ad regnū ſuū ꝑducet. O quā felices ſūt illi in q̄ꝝ coꝛdibꝰ

xp̄s dignat̄ manē. tales ſunt firmi i fide. fortes i ſpe. feruidi i carita/
te. hūiles i ꝓſperitate. paciētes i aduerſitate. ⁊ pleni bonoꝝ opum
fecūditate. Joh. xv. Qui manet i me ⁊ ego i eo h̄ fert fructū multum
qꝛ ſine me nihil po. facē. Quarto dēs in eꝰ dilectōne pſeuerare. i. io.
4. Deꝰ ca. ē ⁊ q̄ ma. i ca. i deo ma. ⁊ deꝰ i eo paꝝ ē deum iuitare. coꝛ
p̄parare. mādata obſuare. caritatē hr̄e. niſi hō in caritate vſqꝫ in fi
nē pſeueret. Mat. x. Qui pſeuerauerit vſqꝫ in finē h̄ ſaluꝰ erit. Scd̄ꝫ
hoc deꝰ hominē remunerauit qꝛ ſi in fine caritatē habueris ſalua/
beris hꝰ exēplū hēmꝰ in maria magdalena ⁊ latrone ſi tūc nō habu
eris caritatē damnaberis hꝰ exēplū habemꝰ in ſaule ⁊ iuda ꝓdito
re. Eſto ergo fidel' i dilcōe dei ⁊ habeb̄ coronā regni. Apoc. 3. Eſto
fidelis vſqꝫ ad mortē. ⁊ da. ti. coro. vi. Rogemus. ⁊c.

Feria tertia poſt paſcha. Sermo.

Stetit ieſus i medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ. ⁊ dixit eis pax vobis.
luc. 24. Jn verb̄ p̄miſſis duo tangūtur. Primū eſt xp̄i fāili/
aris apparitō Scd̄m eſt eiuſdē ſingularis ſalutatō. Appa/
ruit enī familiariter qꝛ ſtetit i medio. Salutauit ſingularit̄ q̄a dixit
eis pax vobis. Nō qꝫ legit̄ xp̄s fuiſſe i medio iumētoꝝ in preſepio i
medio doctoꝝ in templo. in medio diſcipuloꝝ in domo. i medio du/
oꝝ latronū in crucis patibulo. i medio ſanctoꝝ i celo. in medio iudi/
cādoꝝ in futuro iudicō. Jn p̄mo oñdit hūilitatem eximiā. Jn ſcd̄o
mirabilē ſapiāꝫ. Jn tertō ſingularē amicitiā. Jn q̄rto mirabilē patiē/
tiā Jn quīto icōp̄hēſibilē glāꝫ Jn ſexto iflexibilē iuſticiā. P̄mo dico qꝫ Primo
fuit i medio iumētoꝝ i p̄ſepio. Abacuc. 3. ſꝫ aliā trāſlatōꝫ. Jn medio
duoꝝ a. dg. Hec duo aīalia fuerūt bos ⁊ aſinꝰ q̄ ad lr̄aꝫ credūt̄ fuiſſe
ad p̄ſepe dn̄i. vn̄ canit ecc̄a. O magnū ⁊ admirabile ſac̄mētū vt aīa/
lia vidērent dn̄ꝫ natū iacētē in p̄ſepio Jnt̄ hec aīalia xp̄s ɔgnitꝰ fuit a
paſtoribꝰ q̄ viderūt eū pānis iuolutū ⁊ poſitū in p̄ſepio. p̄ bouē ⁊ aſi/
nū intelligūt̄ ſimplices q̄ꝝ q̄dā ſūt boni ⁊ i ſuitō dn̄i laborioſi. et
hi ſignificantur p̄ bouē q̄dā vo ſūt pigri ad bō opa ⁊ hi ſignant̄ p̄
aſinum. ideo xp̄s voluit iacere inter bouēꝫ ⁊ aſinum vt oſtenderet
ſe ſaluatorē omnium ſimplicium. iō dr̄ Sapi. i. Jn ſim. coꝛ. q̄ri. illum
h̄ autem xp̄s oñdit ſuam humilitatem qꝫ int̄ bruta aīalia iacē vo/
luit. O ſimplex laice q̄ neſcis lr̄as legere profundas queſtiones diſcu/
tere. noli deſpare ſui domino in ſimplicitate. ⁊ xp̄s tecuꝫ erit. te qꝫ